

17 Ιανουαρίου, 1994

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΙΩΝΑ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Αιτητές,

v.

ΑΡΧΗΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 242/92, 254/92)

Αναθεωρητική Δικαιοδοσία — Δικαστικός έλεγχος — Επέμβαση Δικαστηρίου — Το Δικαστήριο δεν υποκαθιστά την κρίση του με εκείνη του Διοικητικού Οργάνου.

5 *Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου Προαγωγές — Εισηγήσεις του Συμβουλίου Προσωπικού και του Γενικού Διευθυντή — Πρέπει να συνάδουν με τα στοιχεία των φακέλων — Καν. 10(5) των Κανονισμών περί Προσωπικού της Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου του 1982 (ΚΔΠ 220/82) σε συνδυασμό με τον*
10 *Καν. 10(7).*

Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Υιοθέτηση πορισμάτων Συμβουλίου Προσωπικού πληροί την απαίτηση για δέουσα έρευνα ως προς τα προσόντα.
15

Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου Υπάλληλοι — Εμπιστευτικές Εκθέσεις — Το ζήτημα της αυστηρότητας των συντακτών τους και των καθηκόντων του υπαλλήλου σε σχέση με τα οποία συντάσσονται — Πορίσματα από την νομολογία.
20

Με τις συνεκδικασθείσες λόγω συναφείας προσφυγές προσβλήθηκε η προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Προϊσταμένου Υπηρεσία Β' (Τεχνικού Προσωπικού).
25

Το Ανώτατο Δικαστήριο, εν μέρει ακυρώνοντας την επίδικη από-

φαση, αποφάσισε ότι:

1. Το Δικαστήριο δεν προβαίνει σε πρωτογενή ευρήματα αναφορικά με την καταλληλότητα ή μη για προαγωγή των υποψηφίων και ούτε υποκαθιστά τη δική του κρίση με εκείνη του διοικητικού οργάνου. Το Δικαστήριο ελέγχει μόνο κατά πόσο σύμφωνα με όλα τα δεδομένα που ήταν ενώπιον του διοικητικού οργάνου κατά τον ουσιώδη χρόνο, η απόφασή του ήταν λογικά επιτρεπτή. 5
2. Έχοντας υπόψη τα κριτήρια του Καν. 10(7) των περί Προσωπικού της Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου (Γενικών) Κανονισμών (ΚΔΠ 220/82) σε συνάρτηση με τα στοιχεία που λήφθηκαν υπόψη (όπως αυτά αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά). Το Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα ενδιαφερόμενα 4, 5, 6 και 7 μέρη δεν υπερέρχουν των αιτητών. Ειδικότερα δε, στη βαθμολογία προηγούνται οι αιτητές. Οι εισηγήσεις τόσο του Συμβουλίου Προσωπικού όσο και του Γενικού Διευθυντή στο βαθμό που αφορούν τα προαναφερόμενα 4 ενδιαφερόμενα μέρη δεν συνάδουν με τα στοιχεία των φακέλων, και εφόσον λήφθηκαν υπόψη από την Αρχή κατά τη διαμόρφωση της κρίσης της αναφορικά με τους αιτητές και τα ενδιαφερόμενα μέρη, η τελική απόφαση στο βαθμό που αναφέρεται πιο πάνω, καθίσταται τρωτή. Είναι γεγονός ότι ο Καν. 10(7) δεν συμπεριλαμβάνει στα στοιχεία κρίσης και τη συμβουλή/εισηγήσεις του Συμβουλίου Προσωπικού και του Γενικού Διευθυντή, όπως συμβαίνει στις περιπτώσεις των δημοσίων υπαλλήλων. Όμως σύμφωνα με τον Καν. 10(5) η Αρχή πριν τη διενέργεια των προαγωγών, ζητεί τη συμβουλή του Συμβουλίου Προσωπικού και τις εισηγήσεις του Γενικού Διευθυντή ή του αναπληρωτή του. 10
15
20
25
3. Δεν μπορεί να αποκλειστεί η πιθανότητα να έπαιξε ουσιαστικό ρόλο στη διαμόρφωση της κρίσης της Αρχής η αρχαιότητα των τεσσάρων ενδιαφερομένων μερών στο βαθμό του Επιθεωρητή έναντι του αιτητή στην προσφυγή 242/92. Η αρχαιότητα όμως δεν αποτελεί κριτήριο προαγωγής. 30
4. Σχετικά με τον ισχυρισμό ότι το Διοικητικό Συμβούλιο δεν ερεύνησε το ίδιο αν τα ενδιαφερόμενα μέρη είχαν τα απαιτούμενα προσόντα και ουδέποτε σύγκρινε τον αιτητή με τα ενδιαφερόμενα μέρη, απάντηση αποτελεί η απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση **Δημοκρατία v. Δημήτριου Ορφανίδη κ.ά.**, όπου έγινε αναφορά σε σχέση με το κατά πόσο η ίδια η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας έκαμε έρευνα αναφορικά με τα προσόντα του ενδιαφερομένου μέρους. 35
40

5 5. Σχετικά με τον ισχυρισμό ότι ο γνωματεύων για συγκεκριμένο ενδιαφερόμενο μέρος ήταν αυστηρός στη βαθμολογία, και διακατείχεται εχθρικά έναντι του ενδιαφερόμενου αυτού μέρους, και ότι η κρίση σχετίζεται επίσης τόσο με το επίπεδο των ευθυνών όσο και με την πολυπλοκότητα του κύκλου εργασιών που εκτελεί ο κρινόμενος δόθηκε απάντηση στην απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Odysseas Georghiou v. Republic* (1976) 3 C.L.R. 74 στη σελ. 81 όπου έγινε λόγος για την αξιολόγηση από διαφορετικούς αξιολογούντες λειτουργούς.

10 Επίσης, σε σχέση με τον ισχυρισμό ότι η κρίση σχετίζεται με τη σοβαρότητα της εργασίας που εκτελεί ο κρινόμενος το Δικαστήριο παρέπεμψε στην απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Αντώνης Χαραλαμπίδης ν. Ε.Δ.Υ.*

15 6. Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται ως προς τα ενδιαφερόμενα μέρη 4,5,6 και 7 και επικυρώνεται κατά τα λοιπά, χωρίς έξοδα.

Οι προσφυγές επιτυγχάνουν μερικώς χωρίς έξοδα.

20 Αναφερόμενες υποθέσεις:

Δημοκρατία ν. Ορφανίδη κ.ά. (1992) 3 Α.Α.Δ. 205,

25 *Georghiou v. Republic (1976) 3 C.L.R. 74,*

Χαραλαμπίδης ν. Ε.Δ.Υ. (1991) 3 Α.Α.Δ. 414.

Προσφυγές

30 Προσφυγές εναντίον της απόφασης της καθ' ης η αίτηση με την οποία προάχθηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Προϊσταμένου Υπηρεσίας Β (Τεχνικού Προσωπικού), αντί των αιτητών.

35 *Ι. Νικολάου, για τους Αιτητές στην Υπόθεση Αρ. 242/92.*

Ε. Παπαδημητρίου για Στ. Κιττή, για τους Αιτητές στην Υπόθεση Αρ. 254/92.

40 *Κ. Χ'Ιωάννου, για την Καθ' ης η αίτηση.*

Ξενοφάντος, για το Ενδιαφερόμενο μέρος Γ. Παναγιώτου.

Cur. adv. vult.

ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Οι προσφυγές αυτές συνεκδικάστηκαν γιατί στρέφονται εναντίον της ίδιας διοικητικής πράξης και έχουν κοινά νομικά και πραγματικά σημεία.

Με την προσφυγή αρ. 242/92 προσβάλλεται η προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών (1) Αδάμου Αδάμου, (2) Μιχαλάκη Πιεσή, (3) Παναγιώτη Χαρίτωνος, (4) Κυριάκου Κωνσταντίνου, (5) Ρένου Λοϊζίδη, (6) Σάββα Χριστοδούλου, (7) Γιώργου Παναγιώτου, (8) Αντώνιου Μέσιου στη θέση Προϊσταμένου Υπηρεσίας 'Β' (Τεχνικού Προσωπικού) από 3.10.91 που γνωστοποιήθηκε στο προσωπικό της Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου (η Αρχή) στις 3.1.92. 5 10

Με την προσφυγή αρ. 254/92 προσβάλλεται η προαγωγή όλων των προαναφερομένων εκτός του Αδάμου Αδάμου. 15

Η Αρχή με απόφασή της ημερ. 3.10.91 αποφάσισε την πλήρωση 8 κενών θέσεων Προϊσταμένου Υπηρεσίας 'Β' Τεχνικού Προσωπικού που περιλαμβάνονταν στον Προϋπολογισμό του 1991. 20

Υποψήφιοι για τις επίδικες θέσεις ήταν όσοι είχαν τριετή υπηρεσία στο βαθμό του Επιθεωρητή που είναι ο αμέσως κατώτερος βαθμός του Προϊσταμένου Υπηρεσίας 'Β'. Ανάμεσα στους υποψηφίους ήταν οι αιτητές και τα ενδιαφερόμενα μέρη. 20

Για σκοπούς διαδικασίας πλήρωσης των θέσεων συνήλθε σε διάφορες ημερομηνίες το Συμβούλιο Προσωπικού για εξέταση του θέματος και παροχή συμβουλής προς την Αρχή με βάση τον Κανονισμό 10(5) των Περί Προσωπικού της Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου Γενικών Κανονισμών του 1982, όπως αυτοί τροποποιήθηκαν, (οι Κανονισμοί). Το πρακτικό της σχετικής συνεδρίασης (αρ. 55/91) επισυνάφθηκε ως Τεκμήριο 2 στην Ένσταση. 25 30

Από τους 60 υποψηφίους που πληρούσαν το σχετικό Σχέδιο Υπηρεσίας το Συμβούλιο Προσωπικού επέλεξε αρχικά 20 υποψηφίους ως επικρατέστερους και πιο κατάλληλους για πλήρωση των οκτώ κενών θέσεων. Σ' αυτούς περιλαμβάνονταν τα ενδιαφερόμενα μέρη και ο αιτητής στην προσφυγή αρ. 254/92 Αντώνιος Στεφανή. Ο αιτητής Χρίστος Ιωνάς δεν ήταν ανάμεσα στους 20 αρχικά επιλεγέντες. Στη συνέχεια το Συμβούλιο Προσωπικού αφού έλαβε υπόψη στο σύνολό τους τα κριτήρια που καθιερώνει ο Καν. 10(7), τις βαθμολογίες, τις παρατηρήσεις και τις συστάσεις των Προϊσταμένων, καθώς και το μέχρι τις 3.10.91 περιεχόμενο του προσωπικού τους φακέλου, προχώρησε σε περαιτέρω αξιολόγηση και σύγκριση μεταξύ των 20 επιλεγέντων επικρατέστερων υποψηφίων και αποφάσισε 35 40

όπως στον κατάλογο των πιο επικρατέστερων και πιο κατάλληλων για προαγωγή υποψηφίων, παραμείνουν 16 υποψήφιοι. Στους 16 περιλαμβάνονταν ο αιτητής Στεφανή και τα ενδιαφερόμενα μέρη.

- 5 Μετά από περαιτέρω αξιολόγηση το Συμβούλιο Προσωπικού κατέληξε στην ομόφωνη απόφαση να συμβουλευσει την Αρχή να προχωρήσει στην πλήρωση των οκτώ κενών θέσεων με τα οκτώ ενδιαφερόμενα μέρη. Ο αιτητής Στεφανή δεν συστήθηκε αλλά περιελήφθηκε στον κατάλογο των επιλαχόντων υποψηφίων.

10

Στη συνέχεια ο Γενικός Διευθυντής της Αρχής αφού μελέτησε τα πρακτικά της συνεδρίασης αρ. 55/91 του Συμβουλίου Προσωπικού και το περιεχόμενο των προσωπικών φακέλων των υποψηφίων, διαπίστωσε ότι η συμβουλή του Συμβουλίου Προσωπικού ήταν σωστή.

15

Ο Γενικός Διευθυντής πρόσθεσε μεταξύ άλλων ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη υπερέιχαν των υπολοίπων υποψηφίων και τους σύστησε για προαγωγή στις επίδικες θέσεις. Οι συστάσεις του Γενικού Διευθυντή περιέχονται στο Τεκμήριο 3 της Ενστασης.

20

Το θέμα τέθηκε ενώπιον του Διοικητικού Συμβουλίου της Αρχής κατά τη συνεδρίασή του της 20.12.91. Ενώπιόν του Συμβουλίου τέθηκαν τα πρακτικά της συνεδρίασης αρ. 55/91 του Συμβουλίου Προσωπικού και η εισήγηση του Γενικού Διευθυντή. Το Διοικητικό Συμβούλιο αφού μελέτησε όλα τα ενώπιόν του στοιχεία που αφορούσαν τους υποψηφίους και αξιολόγησε το ίδιο όλους τους υποψηφίους, έκρινε ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη υπερέιχαν των υπολοίπων σε απόδοση, επίδοση και ικανότητες και έκρινε ότι είναι οι καταλληλότεροι υποψήφιοι για πλήρωση των οκτώ κενών θέσεων Προϊσταμένου Υπηρεσίας 'Β' Τεχνικού Προσωπικού γι' αυτό αποφάσισε ομόφωνα την προαγωγή τους στον πιο πάνω βαθμό από

25

30 3.10.91.

Το Διοικητικό Συμβούλιο πρόσθεσε και τα εξής στην απόφασή του να προαγάγει τα ενδιαφερόμενα μέρη:

35

“...Το Συμβούλιο διαπίστωσε ότι οι πιο πάνω υπάλληλοι διαθέτουν τυπικά και ουσιαστικά προσόντα που τους καθιστούν ικανούς να ανταποκριθούν με επιτυχία στα καθήκοντα της νέας θέσεως. Το Συμβούλιο βρίσκει ότι και άλλοι υποψήφιοι είναι πολύ καλοί υπάλληλοι, οι πιο πάνω όμως υπερέχουν των υπόλοιπων και επιπρόσθετα είναι αρχαιότεροι στο βαθμό του Επιθεωρητή.”

40

Ο πρώτος λόγος για ακύρωση που προβλήθηκε από το δικηγόρο του αιτητή στην προσφυγή αρ. 242/92 σχετίζεται με το πιο πάνω από-

σπασμα από τα πρακτικά του Διοικητικού Συμβουλίου και συγκεκριμένα με την αναφορά στην αρχαιότητα των ενδιαφερομένων μερών. Σύμφωνα με τον Καν. 10(7) οι κρίσεις για προαγωγή διενεργούνται με βάση την υπηρεσιακή επίδοση και απόδοση των υποψηφίων και την εν γένει ουσιαστική καταλληλότητά τους χωρίς καμιά αναφορά στο στοιχείο της αρχαιότητας. Η Αρχή, ισχυρίζεται ο δικηγόρος του αιτητή, παράνομα έλαβε υπόψη της την αρχαιότητα ως κριτήριο κρίσεως. Στην υπό εκδίκαση υπόθεση, η αρχαιότητα αποτέλεσε το αποφασιστικό κριτήριο για την επιλογή των ενδιαφερομένων μερών επειδή συγκρίνοντας τον αιτητή με τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα Σ. Χριστοδούλου, Γ. Παναγιώτου, Ρ. Λοϊζίδη και Κ. Κωνσταντίνου διαπιστώνεται ότι ο αιτητής υπερέχει έναντι τους με βάση την απόδοση και επίδοση και την ουσιαστική καταλληλότητα και ότι αποτέλεσε η αρχαιότητά τους.

Επιπρόσθετος λόγος για ακύρωση που προβλήθηκε από το δικηγόρο του αιτητή στην προσφυγή αρ. 242 αφορά τις εισηγήσεις του Συμβουλίου Προσωπικού και του Γενικού Διευθυντή. Σύμφωνα με το δικηγόρο του αιτητή, αυτές δε συνάδουν με το περιεχόμενο των φακέλων δεν είναι αιτιολογημένες, η Αρχή απέδωσε σ' αυτές υπέρμετρη βαρύτητα, γι' αυτό πρέπει να παραγνωριστούν ή να τους αποδοθεί περιορισμένη βαρύτητα. Οι δικηγόροι και στις δύο προσφυγές έχουν επίσης αναφερθεί στο αναιτιολόγητο της επίδικης απόφασης που λήφθηκε από το ίδιο το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής.

Το βάσιμο των πιο πάνω εισηγήσεων των δικηγόρων μπορεί να κριθεί μόνο από τη σύγκριση των αιτητών και των ενδιαφερομένων μερών. Είναι εξάλλου ο ισχυρισμός των δικηγόρων των αιτητών ότι αυτοί υπερέχουν έναντι των ενδιαφερομένων μερών. Στο σημείο αυτό θα πρέπει να τονιστεί ότι το Δικαστήριο δεν προβαίνει σε πρωτογενή ευρήματα αναφορικά με την καταλληλότητα ή μη για προαγωγή των υποψηφίων και ούτε υποκαθιστά τη δική του κρίση με εκείνη του διοικητικού οργάνου. Το Δικαστήριο ελέγχει μόνο κατά πόσο σύμφωνα με όλα τα δεδομένα που ήταν ενώπιον του διοικητικού οργάνου κατά τον ουσιώδη χρόνο, η απόφασή του ήταν λογικά επιτρεπτή.

Είναι με βάση την πιο πάνω βασική αρχή του διοικητικού δικαιού που προσέγγισα το θέμα της σύγκρισης των αιτητών με τα ενδιαφερόμενα μέρη.

Η κρίση των υποψηφίων για προαγωγή γίνεται σύμφωνα με τον Καν. 10(7), όπως τροποποιήθηκε με την Κ.Δ.Π. 163/90 και που έχει ως εξής:

5 “(7) Οι κρίσεις για προαγωγή διενεργούνται με βάση την υπηρεσιακή επίδοση και απόδοση των υποψηφίων και την εν γένει ουσιαστική καταλληλότητά τους, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του προσωπικού τους φακέλου, τα φύλλα ποιότητας και τα φύλλα προαγωγής τους.

10 Η Αρχή διατηρεί το δικαίωμα κατά τις κρίσεις για προαγωγή να αποφασίζει κάθε φορά να καλεί ή να μην καλεί σε συνέντευξη τους υποψηφίους για προαγωγή σε συγκεκριμένη θέση ή θέσεις:

15 Νοείται ότι, στην περίπτωση που η Αρχή αποφασίζει να καλέσει τους υποψηφίους για προαγωγή σε συνέντευξη, η κρίση θα διενεργείται σε συνδυασμό και με την προσωπική εντύπωση που αποκόμισαν για τους υποψηφίους τα μέλη της Αρχής.”

20 Έχοντας υπόψη τα στοιχεία κρίσεως που αναφέρονται στην πιο πάνω διάταξη σε συνάρτηση με το σύνολο των στοιχείων που περιέχονται στους προσωπικούς φακέλους των αιτητών και των ενδιαφερομένων μερών προκύπτει ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη Μ. Πιερή, Π. Χαρίτωνος, Α. Μέσσιος και Α. Αδάμιου υπερτερούν των αιτητών. Η υπεροχή είναι πιο μεγάλη στην περίπτωση των Μ. Πιερή και Α. Μέσσιου. Συνεπώς οι πιο πάνω ισχυρισμοί των δικηγόρων των αιτητών σε σχέση με τις προαγωγές των προαναφερομένων κρίνονται ανυπόστατοι και απορρίπτονται.

25 Η εικόνα που προκύπτει από τη σύγκριση των αιτητών με τα ενδιαφερόμενα μέρη Γ. Παναγιώτου, Σ. Χριστοδούλου, Ρ. Λοιζίδη και Κ. Κωνσταντίνου είναι διαφορετική. Έχοντας και πάλι υπόψη τα κριτήρια του Καν. 10(7) σε συνάρτηση με τα στοιχεία που λήφθηκαν υπόψη (όπως αυτά αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά) καταλήγω στο συμπέρασμα ότι τα πιο πάνω ενδιαφερόμενα μέρη δεν υπερέχουν των αιτητών. Ειδικότερα δε, στη βαθμολογία προηγούνται οι αιτητές.

35 Το πιο πάνω συμπέρασμά μου οδηγεί την επίδικη απόφαση σε ακύρωση αναφορικά με την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών Γ. Παναγιώτου, Σ. Χριστοδούλου, Ρ. Λοιζίδη και Κ. Κωνσταντίνου για τους εξής βασικά λόγους:

40 Οι εισηγήσεις τόσο του Συμβουλίου Προσωπικού όσο και του Γενικού Διευθυντή στο βαθμό που αφορούν τα προαναφερόμενα 4 ενδιαφερόμενα μέρη δε συνάδουν με τα στοιχεία των φακέλων, και εφόσον λήφθηκαν υπόψη από την Αρχή κατά τη διαμόρφωση της κρίσης της αναφορικά με τους αιτητές και τα ενδιαφερόμενα μέρη, η

τελική απόφαση στο βαθμό που αναφέρω πιο πάνω καθίσταται τρα-
τή.

Είναι γεγονός ότι ο Καν.10(7) δεν συμπεριλαμβάνει στα στοιχεία κρίσης και τη συμβουλή/εισηγήσεις του Συμβουλίου Προσωπικού και του Γενικού Διευθυντή όπως συμβαίνει στις περιπτώσεις των δη-
μοσίων υπαλλήλων. 5

Όμως σύμφωνα με τον Καν.10(5) η Αρχή πριν τη διενέργεια των προαγωγών ζητεί τη συμβουλή του Συμβουλίου Προσωπικού και τις
εισηγήσεις του Γενικού Διευθυντή ή του αναπληρωτή του. Εξάλλου
από τη διατύπωση του σχετικού αποσπάσματος των πρακτικών του
Διοικητικού Συμβουλίου εξάγεται κατά την άποψή μου το συμπερά-
σμα ότι η Αρχή κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης έλαβε υπόψη τη
συμβουλή/συστάσεις του Συμβουλίου Προσωπικού και του Γενικού
Διευθυντή. Εφόσον οι συστάσεις πάσχουν και δεδομένου του ότι λή-
φθηκαν υπόψη δεν μπορεί παρά να οδηγήσουν την τελική πράξη σε
ακύρωση. Εν πάση περιπτώσει θεωρώ ότι και χωρίς τις συστάσεις
του Συμβουλίου Προσωπικού και του Γενικού Διευθυντή η επίδικη
απόφαση πάσχει και δεν υποστηρίζεται από τα στοιχεία των φακέ-
λων. Το ίδιο το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής κατέληξε στο συ-
μπέρασμα ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη “υπερέχουν των υπολοίπων
υποψηφίων σε απόδοση, επίδοση και ικανότητες”. Το πιο πάνω
συμπέρασμα δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα όσον αφορά
τα ενδιαφερόμενα μέρη Γ. Παναγιώτου, Ρ. Λοιζίδη, Σ. Χριστοδού-
λου και Κ. Κωνσταντίνου. 10
15
20
25

Ένας επιπρόσθετος λόγος που κατά την άποψή μου οδηγεί την
επίδικη απόφαση σε ακύρωση (στο βαθμό που αναφέρω πιο πάνω)
και μόνο όσον αφορά τον αιτητή Ιωνά σχετίζεται με την αναφορά
στην αρχαιότητα των ενδιαφερομένων μερών. Ο δικηγόρος της
καθ’ης ισχυρίζεται ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση, δεν εδόθη υπέρ-
μετρη βαρύτητα στην αρχαιότητα γιατί κατά την άποψή του είναι φα-
νερό από το σχετικό απόσπασμα των πρακτικών ότι αφού αποφασί-
στηκε ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη υπερέχουν των υπόλοιπων, επι-
πρόσθετα διαπιστώθηκε και η αρχαιότητά τους στο βαθμό του Επι-
θεωρητή. 30
35

Όμως όπως πιο πάνω αναφέρεται τα ενδιαφερόμενα μέρη Γ.
Παναγιώτου, Ρ. Λοιζίδη, Σ. Χριστοδούλου και Κ. Κωνσταντίνου
δεν υπερέχουν του αιτητή. Συνεπώς δεν μπορεί να αποκλειστεί η πι-
θανότητα να έπαιξε ουσιαστικό ρόλο στη διαμόρφωση της κρίσης
της Αρχής η αρχαιότητα των τεσσάρων ενδιαφερομένων μερών στο
βαθμό του Επιθεωρητή έναντι του αιτητή Ιωνά και που ανέχεται σε 40

τέσσερα χρόνια στην περίπτωση των Γ. Παναγιώτου, Ρ. Λοιζίδη, Κ. Κωνσταντίνου και σε δύο χρόνια στην περίπτωση του Σ. Χριστοδούλου.

- 5 Στο σημείο αυτό θα ασχοληθώ με τους υπόλοιπους λόγους για ακύρωση που πρόβαλαν οι δικηγόροι των αιτητών.

10 Ο δικηγόρος του αιτητή στην προσφυγή αρ. 242/92 ισχυρίστηκε ότι παρόλον που στον Προϋπολογισμό του 1991 γινόταν πρόνοια για 10 θέσεις εντούτοις η Αρχή προχώρησε στην πλήρωση μόνο 8 θέσεων.

15 Το γεγονός αυτό δε συνιστά κατά την άποψή μου λόγο ακύρωσης της επίδικης απόφασης. Ο Προϋπολογισμός εξουσιοδοτεί τη διενέργεια του εξόδου αλλά η σκοπιμότητα και η αναγκαιότητα της πλήρωσης των θέσεων επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια της Αρχής.

20 Άλλος λόγος ακύρωσης που προβλήθηκε από το δικηγόρο του αιτητή στην προσφυγή αρ. 254/92 είναι ότι το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής χωρίς την κατάλληλη και δική του ξεχωριστή έρευνα προχώρησε στην επιλογή των ενδιαφερομένων μερών. Το Διοικητικό Συμβούλιο δεν ερεύνησε το ίδιο αν τα ενδιαφερόμενα μέρη είχαν τα απαιτούμενα προσόντα και ουδέποτε σύγκρινε τον αιτητή με τα ενδιαφερόμενα μέρη.

25 Απάντηση στον ισχυρισμό αυτό αποτελεί η απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση **Δημοκρατία ν. Δημήτριου Ορφανίδη κ.ά.** (1992) 3 Α.Α.Δ. 205 όπου σε σχέση με το κατά πόσο η ίδια η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας έκανε έρευνα αναφορικά με τα προσόντα του ενδιαφερομένου μέρους λέχθηκαν τα εξής (σελ. 212):

35 “Αναφορικά με το θέμα της έρευνας καθ’ αυτό από την Επιτροπή την ίδια, δεδομένου ότι εξέτασε αι υιοθέτησε τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής η οποία είχε ερευνήσει όπως είχε καθήκον να πράξει το θέμα των προσόντων των υποψηφίων, συνεπάγεται ότι ερεύνησε και το θέμα των προσόντων, ενόψει δε του γεγονότος ότι ικανοποιήθηκε με τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής, ουδεμία ανάγκη υπήρχε για περαιτέρω έρευνα.”

40 Στην παρούσα περίπτωση όπως φαίνεται από τα πρακτικά του Διοικητικού Συμβουλίου (Τεκμήριο 1) το Συμβούλιο προχώρησε σε διεξοδική μελέτη και συζήτηση όλων των δεδομένων και συγκεκριμένα των πρακτικών του Συμβουλίου Προσωπικού, της εισήγησης

του Γενικού Διευθυντή και των προσωπικών φακέλων των υποψηφίων. Εκτός του ότι τα προσόντα των υποψηφίων περιέχονται στους προσωπικούς τους φακέλους οι οποίοι ήταν ενάπιον του Διοικητικού Συμβουλίου, το Συμβούλιο Προσωπικού ασχολήθηκε εκτεταμένα με τα προσόντα των υποψηφίων και η έκταση της έρευνας φαίνεται στο Τεκμ. 2. Κάτω από τις περιστάσεις κρίνω ότι το Διοικητικό Συμβούλιο έπραξε ό,τι είχε υποχρέωση να πράξει και ο ισχυρισμός του αιτητή δεν ευσταθεί. Ούτε ο ισχυρισμός για μη σύγκριση του αιτητή με τους υπόλοιπους υποψήφιους ευσταθεί. Όπως φαίνεται από τα πρακτικά του Διοικητικού Συμβουλίου (Τεκμ. 1) το Συμβούλιο προχώρησε στη δική του αξιολόγηση για κάθε ένα από τους υποψηφίους και η σύγκριση εξάγεται από τα σχόλια που έγιναν για τον καθένα από τους υποψηφίους.

Προτού τελειώσω θα αναφερθώ και στον εξής ισχυρισμό που πρόβαλε ο δικηγόρος του ενδιαφερομένου μέρους Γ. Παναγιώτου.

Ο δικηγόρος σ' απάντηση των ισχυρισμών των αιτητών ισχυρίστηκε ότι τόσο ο κρίνων όσο και ο γνωματεύων λειτουργός διαφέρουν στην περίπτωση των αιτητών από την περίπτωση του ενδιαφερομένου μέρους και πως σε κάθε περίπτωση τόσο η κρίση όσο και η βαθμολογία του καθενός κρίνοντος είναι προσωπική. Ανέφερε επίσης ότι ο γνωματεύων για το ενδιαφερόμενο μέρος ήταν αυστηρός στη βαθμολογία και διακατείχεται εχθρικά έναντι του ενδιαφερομένου μέρους. Περαιτέρω συνέχισε, η κρίση σχετίζεται επίσης τόσο με το επίπεδο των ευθυνών όσο και με την πολυπλοκότητα του κύκλου εργασιών που εκτελεί ο κρίνόμενος.

Οι πιο πάνω ισχυρισμοί δεν ευσταθούν. Στην απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Odysseas Georghiou v. Republic* (1976) 3 C.L.R. 74 στη σελ. 81 ειπώθηκαν τα εξής αναφορικά με αξιολόγηση από διαφορετικούς αξιολογούντες λειτουργούς:

“We refused to allow the above evidence to be adduced because we were not prepared to accept, as a matter of principle, that it is properly open to the Commission to evaluate the contents of confidential reports by reference to the reporting or Countersigning Officers making such reports, as in such a case there would have to be embarked upon inquiries as to how each one of them assesses the performance of his subordinates. In our opinion a public officer who has been appointed to a post among the duties of which is the making of confidential reports about subordinate officers has to be regarded as having been found, by the appointing authority, to be responsible, experienced and reliable enough to make, more or less,

accurate assessments of such subordinates; consequently, we cannot accept that it would be legitimately open to the Commission to say that because it knew that Mr. Kythreotis did not ever make a “special confidential report” it was, therefore, entitled to disregard the “special confidential reports” made by Mr. Vryonides in favour of the appellant.”

Επίσης, σε σχέση με τον ισχυρισμό ότι η κρίση σχετίζεται με τη σοβαρότητα της εργασίας που εκτελεί ο κρινόμενος παραπέμπω στην απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση **Αντώνης Χαραλαμπίδης ν. Ε.Δ.Υ.** (1991) 3 Α.Α.Δ. 414, όπου ειπώθησαν τα εξής:

“Η συλλογιστική της Ε.Δ.Υ., ότι δηλαδή οι εμπιστευτικές εκθέσεις του ενδιαφερομένου προσώπου, στις οποίες τα τελευταία δύο χρόνια χαρακτηρίζεται ως “λίαν καλός”, σε αντίθεση με το “εξαιρετός” του εφeseίοντα, θα έπρεπε να προσεγγιστούν με ιδιαίτερη προσοχή γιατί το ενδιαφερόμενο πρόσωπο αξιολογείτο ενώ υπηρετούσε σε ψηλότερη θέση από τον εφeseίοντα, και επομένως δεν μπορούσε να γίνει απόλυτη σύγκριση, είναι έκδηλα εσφαλμένη. Η αιτιολογία όμως αυτή αντιμετωπίζεται όχι μόνο τους σκοπούς των εμπιστευτικών εκθέσεων αλλά και την κοινή λογική. Οι εμπιστευτικές εκθέσεις, όπως επεξηγείται πιο πάνω, σκοπό έχουν, μεταξύ άλλων, και την εκτίμηση και στάθμιση της αξίας των υπαλλήλων για την προσωπική μελλοντική τους ανέλιξη αλλά και βελτίωση της δημόσιας υπηρεσίας.”

Παρόλο που στην υπό εξέταση υπόθεση δεν πρόκειται για ψηλότερη θέση θεωρώ ότι το πιο πάνω απόσπασμα έχει τη θέση του και στην παρούσα υπόθεση.

Με βάση τα πιο πάνω η επίδικη απόφαση ακυρώνεται στο βαθμό και έκταση που αφορά τα ενδιαφερόμενα μέρη Γ. Παναγιώτου, Ρ. Λοϊζίδη, Σ. Χριστοδούλου και Κ. Κωνσταντίνου.

Η προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών Μ. Πιερχή, Π. Χαρίτωνος, Α. Μέσιου και Α. Αδάμου επικυρώνεται.

Υπό τις συνθήκες δεν εκδίδω διάταγμα για έξοδα.

Οι προσφυγές επιτυγχάνουν μερικώς χωρίς διαταγή για έξοδα.